

عنوان مقاله:

نیابت در اعتکاف از زنده از منظر فقه مذاهب اسلامی

محل انتشار:

دوفصلنامه آموزه های فقه عبادی، دوره 2، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

ابوالفضل علیشاهی قلعه جوقی - دانشیار گروه الهیات دانشگاه فرهنگیان، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

از مسائلی مختلفی در فقه مذاهب، مشروعیت نیابت پذیری در اعمال عبادی است، در میان عبادات، اعتکاف که مجموعه ای از چند عبادت است، یعنی روزه را هم به عنوان شرط صحت در خود دارد، مورد بحث نیابت قرار گرفته است. واجب بودن عبادت اعتکاف در فرض نذر، سبب شده است که بیشتر فقیهان در بحث نیابت از زنده، نگاهی تردید آمیز داشته باشند. بنابراین لازم است این مسئله مورد واکاوی قرار گیرد، چرا که مشهور فقیهان در چنین اعمالی مانند اعتکاف، به عدم مشروعیت نیابت از زندگان روی آورده اند. پرسش اساسی این پژوهش اینست که چه ادله ای می توان یافت تا به چنین نیابتی مشروعیت داده شود. به نظر می رسد به جهت مستحب بودن اصل اعتکاف، و اینکه نذر سبب نمی گردد اصل اعتکاف واجب گردد بلکه از باب عمل نمودن به نذر است که انجام این اعتکاف واجب شده است و نه اینکه اصل عمل اعتکاف از استحباب به وجوب انقلاب پیدا کرده باشد و همچنین وجوب تبعی بودن روزه در ضمن آن حتی در فرضی که نذر صورت گرفته باشد، می توان از منظر فقه امامیه به مشروعیت نیابت این عمل از سوی زندگان قائل شد، هرچند مذاهب اربعه بر عدم جواز اتفاق نظر دارند.

کلمات کلیدی:

اعتکاف، اعتکاف نیابتی، فقه مذاهب، نیابت در عمل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1395690>

